

Näky nuotiolla

Kirjoittanut Erkki Jormanainen

Takamaille tuonne toivoin

tervantuoksuhun tulille,

luokse lammen liihottelin

kantokahvit keittämähän.

Liekki nuoli nuotiossa,

pakinpohjaa paimenteli,

kiivas kiehin kiehisi.

Sähähteli, korventeli

tuli kuuma kylkeäni.

Rannan puista pölläytteli,

tuiverteli tuulenpuuska

Näky nuotiolla

Kirjoittanut Erkki Jormanainen

lumipeiton pientareelle.

Kaikui hiljaisuus, humina,

salon rauha rikkumaton.

Kiehui kypsä kahvi kohta,

kuohui korvike kahesti.

Kuu kun kehrää kierrätteli

istahin alas yhelle

mättähälle myötämöisin.

Kunnailta kohinaa kuulin,

kuiskehia kuusikosta.

Mikä kultainen kajotti,

lammen huomaa hiplotteli?

Näky nuotiolla

Kirjoittanut Erkki Jormanainen

Ihan kuin kylänkululla

tulikettu taapertaisi.

Valo välkkyi varsitiellä,

pohotti pyry punainen.

Sukset suuntasin sikäli,

lammen jäälle luikahutin,

sujahutin suihkimalla.

Painelin pirun perähän.

Ketun turkkia tavoitin.

Ahneuttani arvaelin

arvoa tuon enkelini.

Paljon euroja ehotti

päätteheksi pörssipäivän

ketun kaunis kultakaulus.

Osui uhku kuin uhallä,

siihen sukset seisattuivat,

sattuivat ne sohjon päälle.

Vesi tumma tielle tirsui.

Tapas tolkku taaperoisen,

loppui lystit löylynlyömän,

taikinat takertui siinä

suksen pohjiin paakkuloiksi.

Eikä perkele havuja.

Näky nuotiolla

Kirjoittanut Erkki Jormanainen

Kaikkosi komea kettu,

näky häippä s niemen taakse.

Kohensin kovasti tulta,

tuluksilla tuuhauttelin,

puhalsin palamaan puuta:

kuivatti kovaosaisen,

onnen antoi ahnehelle.

Kahvin kohta kuumentelin.

Maistui sumpille mokoma.